

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Tingets næste Møde holdes i Morgen, Onsdag den 18. April, Kl. 1 $\frac{1}{2}$ med følgende Dagsorden:

1) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Aftaler og andre Retshandler paa Formuerettens Omraade.

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Kommission, Handelsagentur og Handelsrejsende.

Mødet hævet Kl. 3³⁵.

116. Møde.

Onsdag den 18. April Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Aftaler og andre Retshandler paa Formuerettens Omraade.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 182, Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 2053).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Goos): Det foreliggende Lovforslag er jo et af de tre, som er forelagte den danske Rigsdag i denne

Session, og er at betragte som Led i en fælles nordisk Lovgivning. Jeg skal i den Henseende bemærke, at dette særlige Lovforslag er vedtaget i Sverige. Nu foreligger det her i Danmark. Det er ikke forelagt som Lovforslag i Norge endnu, og for saa vidt vil vi altsaa komme forud. Jeg tror alligevel ikke, jeg siger mere, end jeg er berettiget til, naar jeg nævner, at Lovforslaget, som det foreligger, er vedtaget af de paagældende Kommissioner i Fællesskab, at det altsaa tilsigter at være en fælles Lov, og at de Afvigelser, som paa enkelte Punkter findes, ikke har den Karakter, at de vil være en varig Hindring for fuldstændigt Fællesskab paa dette Omraade. Hvad nu dette Lovforslags Indhold angaar, skal jeg indskrænke mig til at fremhæve de Hovedejendommeligheder, som præger det i Forholdet navnlig til de to andre Lovforslag, der hører til den samme Kreds.

Det er lettest at udtrykke den første Ejendommelighed ved at sige, at dette Lovforslag hører til det, man systematisk vilde kalde Obligationsrettens almindelige Del, medens de to andre Lovforslag hører til dens mere specielle Del, og Forholdet er i Virkeligheden det, at dette Lovforslag rækker for saa vidt langt videre. Det omhandler alle Retshandler paa Formuerettens Omraade, i alt Fald i visse Hoveddele, og mere begrænset har dens første Afdeling, om Aftaler, men særlig det tredje Hovedafsnit i Lovforslaget, som handler om ugyldige Retshandler, en meget almindelig Karakter. Denne Ejendommelighed har ret stor Betydning baade for dansk Ret og for nordisk Retsfællesskab, og jeg vil tilføje ogsaa for det internationale Retssamkvem paa Formuerettens Omraade. Det er et første Skridt til paa dette Omraade at fæstne i Lovsform Bestemmelser, som hidtil har beroet paa enkelte spredte, til Dels forældede, til Dels bestridte Bestemmelser, at fæstne i Lovsform Resultater, som Teori og Praksis er kommet til, men som dog stadig paa ny kan gøres til Genstand for Debat, fordi de ikke er lovfæstede. At kodificere, uddybe og videreføre det Stof, som hører til dette Omraade af almindelig obligationsretlig Natur, har altsaa været Opgaven, og det glædelige for den, der følger Retsudviklingen i Norden, er, at Lovforslaget har kunnet bygges paa, hvad der i alle tre nordiske Lande i det væsentlige har været anerkendt i Teori og Praksis som gældende Regel, kun at det ikke har været lovfæstet som saadan. Det er dette, jeg